

Ο ΑΞΙΟΣ

Σάντα Μόνικα

Λος Άντζελες, Καλιφόρνια
Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2015

- Το ποτό σας είναι έτοιμο, κύριε Πάλλας!
- Ευχαριστώ, Νάνσυ μου, άφρασε το εδώ.
- Θα θέλατε τίποτα άλλο κύριε Τζων;
- Ένα πούρο, από αυτά που μου έφερε ο πρόεδρος απ' την Καύβα, σε παρακαλώ.
- Έβελιν, Έβελιν! Το κουτάκι με τα πούρα του κυρίου απ' το γραφείο!
- Ορίστε, κύριε, το πούρο σας. Το μπάνιο σας είναι έτοιμο οπότε θέλετε.
- Ευχαριστώ, Έβελίνα. Μπορείτε να αποσυρθείτε. Είναι αργά. Εγώ θα κάτσω λίγο ακόμα εδώ έξω. Δεν έχω ύπνο...
- Δεν έχουμε πρόβλημα, κύριε Τζων, θα κάτσουμε εδώ δίπλα σας να σας κάνουμε παρέα. Πάντα μας άρεσε να είμαστε κοντά σας.
- Κύριε Τζων, μπορώ να σας ρωτήσω κάτι;
- Παρακαλώ, Νάνσυ, ελεύθερα.
- Κύριε Τζων, είναι μέρες τώρα που κάθε βράδυ σας βλέπουμε πολύ σκεπτικό και στεναχωρημένο. Το συζητήσαμε με τη Έβελιν, και αν είναι κάτι που μπορούμε να κάνουμε για εσάς, σας παρακαλώ πείτε μας...
- Όχι, κούκλα μου, δεν είναι κάτι που μπορείτε να κάνετε εσείς... και μόνο που βλέπω κάθε μέρα τις ομορφιές σας και κάθε βραδύ μου ζεσταίνετε το κορμί με τις αγκαλιές σας μου αρκεί. Το πρόβλημά μου είναι άλλο. Μου λείπει πολύ η πατρίδα μου. Μου λείπει το Ρέθυμνο. Τόσα χρόνια, ό,τι είχα στο μυαλό μου κατάφερα να το κάνω. Χρήμα, δόξα, φήμη, γυναίκες, έρωτες,

όλα τα έκανα και με το παραπάνω. Γνώρισα τους πιο σημαντικούς ανθρώπους, είδα με τα μάτια μου σπουδαία γεγονότα, πέρασα σχεδόν απ' όλες τις χώρες του κόσμου.

- Μα τότε, κύριε, γιατί είστε στεναχωρημένος; Καταφέρατε τόσα! Είστε ο πιο γνωστός παραγωγός στην Καλιφόρνια! Πρωταγωνιστήσατε στις πιο επιτυχημένες ταινίες! Σας γνωρίζουν όλοι, σας περιτριγυρίζουν οι πιο όμορφες κοπέλες. Όπου σταθείτε και όπου βρεθείτε, όλοι θέλουν να σας μιλήσουν. Γιατί λοιπόν;

- Καλά είναι όλα αυτά, μικρή μου Έβελιν! Αλλά στο τέλος τέλος αυτά είναι τα σημαντικά στη ζωή ενός ανθρώπου; Δεν νομίζω. Είμαι πλέον 61 χρονών, έχω να δω την πατρίδα μου κοντά 25 χρόνια. Και το σημαντικότερο; Δεν κατάφερα ποτέ να κάνω μια οικογένεια. Από την αρχή ήμουν πάντα στο κυνήγι της δόξας και των χρημάτων, του Αμερικάνικου ονείρου. Γυναίκες αγάπησα πολλές, πάρα πολλές, καμιά δεν κατάφερε όμως να με κρατήσει για καιρό. Να αισθανθώ ότι πρέπει να ξεποστάσω, βρε παιδί μου, να φτιάξω σπικτικό, να κάνω παιδιά... Νομίζω πλέον ότι έφτασε ο καιρός. Έφτασε ο καιρός να γυρίσω. Να πατήσω τα χώματα της πατρίδας μου. Να περάσω τα υπόλοιπα χρόνια της ζωής μου ήρεμα, στον τόπο που μεγάλωσα. Μπορεί να μην έχω κανέναν να με περιμένει εκεί, παρά μόνο τονφιλαράκο μου του Νικόλα. Και μόνο όμως που θα μωρώσω το σέρα του τόπου μου, μου φτάνει. Μου φτάνει για να πρεμίσω. Και πού ξέριξε, ίσως να καταφέρω να κάνω και την οικογένεια που τόσο επιθυμώ...

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ

ΜΕΓΑΛΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ

